

Arrest

nr. 56 496 van 22 februari 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 14 december 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 november 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 4 januari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat L. LUYTENS en van attaché B. BETTENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Het door verzoeker niet-betwiste feitenrelaas, zoals weergegeven in de bestreden beslissing, luidt als volgt:

“Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees afkomstig uit Strellc I Epërm (gemeente Deçan) en bezit u de Kosovaarse nationaliteit. Uw vader begon onmiddellijk na de oorlog voor de krant “Bota Sot” te werken, die de politieke vleugel van de voormalige president van Kosovo, X, steunt. Vanaf dat moment ontving uw vader verschillende dreigtelefoons van onbekenden waarin geëist werd dat hij zijn werk bij “Bota Sot” beëindigde. Ze dreigden wraak te nemen op zijn kinderen. Zij stelden zich voor als leden van de Shërbimi Informativ Kombëtar (de Nationale Inlichtingendienst van Albanië of ShIK) of van de Armata Kombetare Shqiptare (het Albanees Nationaal Leger of AKSh). De onbekenden noemden uw vader een verrader aangezien zij overtuigd waren dat de krant “Bota Sot” een instrument van Servië was. Uw vader ging niet in op de dreigementen en bleef werken bij de krant. In 2001 werd de journalist

B. K.(...) en in 2005 de journalist B. A.(...), werkzaam bij deze krant, vermoord. In beide gevallen werd er een onderzoek gevoerd door de politie, maar tot op heden zijn de daders niet gevonden. In juni 2006 was u aan het wachten op de bus te Deçan. Plots reed een zwarte jeep met een Albanese nummerplaat uit Tiranë naar u toe met de bedoeling u aan te rijden. U kon tijdig opzij springen waardoor de wagen zijn doel miste. In juli 2007 werd u door uw moeder naar de winkel gestuurd om inkopen te gaan doen. Op de terugweg van de winkel werd u in de straat waar u woonde door onbekenden geroepen, U dacht dat hun auto stuk was en besloot hen te helpen. Toen u echter naderbij kwam, kwamen twee mannen uit de wagen en grepen u beet. Zij poogden u in de wagen te trekken. U verzette zich en opgeschrikt door naderend verkeer besloten uw ontvoerders de poging te staken en lieten ze u los. U vluchtte terug naar huis. Uw vader zei u er geen grote zaak van te maken en verplichtte u u niet meer te begeven in afgelegen straten alsook 's nachts binnenshuis te blijven. U voelde zich naar aanleiding van deze feiten niet veilig om buitenshuis te gaan en zegde uw werk, dat u in juni 2007 begonnen was, in juni 2008 op. Uw vader werd ongeveer een jaar later, in mei 2009, het slachtoffer van een aanslag op zijn wagen. Onbekenden gooiden een steen naar zijn rechtervoorband. U besliste bij het zien van de schade aan zijn auto niet meer in Kosovo te willen leven. Vanaf dat moment zocht u naar een mogelijkheid om Kosovo te verlaten. Uw vaders wagen werd ook enkele keren beschadigd door onbekenden, maar u wist niet of er een verband was met de andere bedreigingen. U verliet Kosovo vanuit Pejë op 22 februari 2010 met bestemming België. U kwam in België aan op 25 februari 2010 en u vroeg dezelfde dag nog asiel aan. Ook uw broer verliet kort na uw vertrek Kosovo. Hij werd echter enkel tot in Subotica te Servië gebracht waarna hij werd gezegd terug te keren naar Kosovo om een andere keer te vertrekken. Hoewel uw vader door de onbekende belagers geïdoleerd werd, weigert hij Kosovo te verlaten aangezien hij voor zijn beide hoogbejaarde ouders en zijn psychisch zieke broer moet zorgen. Ter staving van uw identiteit en/of asielaanvraag legde u volgende documenten neer: uw paspoort, uitgereikt te Prishtinë op 11 december 2008; uw geboorteakte, uitgereikt te Deçan op 25 maart 2010; uw rijbewijs, uitgereikt op 18 mei 2009; uw bloedtransfusiekaart; een verklaring van uw vader, G. K.(...), betreffende uw asielmotieven; de identiteitskaart van uw oom, X. K.(...), uitgereikt te Kosovo op 18 december 2008; een drietal medische attesten betreffende uw oom, X. K.(...), waaruit blijkt dat hij psychisch ziek is; de identiteitskaart van uw grootvader, N. K.(...), uitgereikt te Prishtinë op 16 november 2007; de identiteitskaart van uw grootmoeder, N. K.(...), uitgereikt te Kosovo op 20 mei 2009; de perskaart van uw vader; en een viertal door uw vader geschreven artikels."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De bestreden beslissing is gesteund op de volgende motieven:

"Na nader onderzoek van alle door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch de status van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas door een aantal tegenstrijdigheden in uw opeenvolgende verklaringen ondermijnd wordt. Zo verklaarde u aanvankelijk op de Dienst Vreemdelingenzaken dat uw vaders auto in november 2009 werd beschadigd (CGVS-vragenlijst, vraag 5). Op het Commissariaat-generaal verklaarde u echter dat dit in mei 2009 gebeurde (CGVS, p. 8). Geconfronteerd hiermee, suggereerde u tolkproblemen (CGVS, p. 8). Dit is echter geen afdoende verklaring, gezien de door u afgelegde verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken werden voorgelezen en u ze voor akkoord ondertekende. Daarnaast verklaarde u op de Dienst Vreemdelingenzaken dat de ontvoeringspoging waarvan u het slachtoffer werd zich ergens rond april of juni 2008 afspeelde (CGVS-vragenlijst, vraag 5). Op het Commissariaat-generaal situeerde u de ontvoeringspoging aanvankelijk in juli 2006 (CGVS, p. 10). Later tijdens datzelfde gehoor zei u dat het in juli 2007 was (CGVS, p. 14). Geconfronteerd met deze tegenstrijdige verklaringen stelde u geen toegang te hebben tot hetgeen neergeschreven werd en suggereerde u wederom een tolkprobleem (CGVS, p. 14), hetgeen hiervoor opnieuw geen afdoende verklaring is, temeer daar u bij het begin van het gehoor op het Commissariaat-generaal expliciet verklaarde dat op de Dienst Vreemdelingenzaken alles goed was verlopen (CGVS, p. 2). Bovenstaande bevindingen ondermijnen dan ook de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde problemen,

Hoe dan ook dient er op gewezen te worden dat uw houding de ernst van de door u beweerde vrees fundamenteel ondermijnt. Zo beweerde u dat u in juni 2008 stopte met werken omdat u zich niet langer veilig voelde om uit te gaan (CGVS, p. 4). Dat u plots in juni 2008 uit schrik beslist te stoppen is echter

niet zonder meer aannemelijk, gezien u pas begon te werken in juni 2007 en u sinds de ontvoeringspoging van juli 2007 tot uw ontslag in juni 2008, i.e. ongeveer elf maanden later, geen persoonlijke problemen meer kende. Bovendien is het bevreemdend dat hoewel uw laatste persoonlijk probleem reeds van juli 2007 dateert en het laatste probleem van uw vader reeds in mei 2009 plaatsvond u nog tot februari 2010 afwacht vooraleer Kosovo te verlaten. Dit zeer laattijdig vertrek is dan ook moeilijk in overeenstemming te brengen met een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade volgens de definitie van subsidiaire bescherming. Deze bevinding wordt overigens bevestigd door het feit dat u slechts bijzonder weinig informatie had over uw belagers. Zo wist u enkel dat ze zich identificeerden als aanhangers van het AKSh of het ShIK. Toen u gevraagd werd of u meer informatie had trachten in te winnen over het ShIK, gaf u aan dat u hierin niet geïnteresseerd was, U vond dat de staat zich hiermee moest bezighouden en met u als burger (CGVS, p. 15). Dat u zich hiervoor niet interesseerde, hoewel het hier om een essentieel element gaat dat integraal deel uitmaakt van de kern van uw vrees voor vervolging, is een houding die evenmin in overeenstemming te brengen is met een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Van een asielzoeker kan immers redelijkerwijze verwacht worden dat hij zich spontaan en zo gedetailleerd mogelijk informeert over die elementen die verband houden met de kern van zijn vluchtrelaas.

Tot slot heeft u met aannemelijk gemaakt dat u voor de door u aangehaalde problemen niet op de bescherming van de autoriteiten zou kunnen rekenen. U verklaarde nooit naar de politie of een andere instantie gegaan te zijn om klacht in te dienen aangezien u schrik had, u geen vertrouwen had in deze instanties daar er dossiers lange tijd blijven liggen, u belemmerd zou worden klacht in te dienen door de plaatselijke bevolking werkzaam in de gebouwen van deze instanties en uw vader u weerhield om klacht in te dienen (CGVS p. 11 -12). Dit zijn echter geen afdoende verklaringen voor uw nalatigheid, internationale bescherming kan immers slechts ingeroepen worden wanneer alle in het land van herkomst voorziene beschermingsmogelijkheden op redelijke wijze zijn uitgeput. De autoriteiten kunnen echter niet optreden als ze niet op de hoogte gesteld worden van criminele feiten. Bovendien blijkt uit informatie waarover het Commissariaat generaal beschikt dat, wanneer de Kosovaarse politie (KP) van misdrijven op de hoogte wordt gesteld, ze anno 2010 op afdoende wijze actie onderneemt. Hoewel er binnen de KP nog steeds een aantal hervormingen noodzakelijk blijven - zo heeft de politie slechts beperkte mogelijkheden om complexe misdaden, zoals ondermeer financiële fraude en drugscriminaliteit, doeltreffend aan te pakken en is de samenwerking tussen politie en justitie niet altijd optimaal -, is de KP toch in vele opzichten een voorbeeldorganisatie geworden. Nadat de "Law on the Police" en de "Law on the Police Inspectorate of Kosovo", die onder meer de rechten en verantwoordelijkheden van de politie regelen, in juni 2008 van kracht werden, werd het functioneren van de KP beter met de internationale standaarden betreffende politiewerk in overeenstemming gebracht. Bovendien wordt de KP actueel door de Eulex Police Component (European Union Rule of Law Mission in Kosovo) bijgestaan om de kwaliteit van het politiewerk te verhogen en om ervoor te zorgen dat de KP, los van enige inmenging, alle burgers van Kosovo dient. Eveneens maakt voornoemde informatie duidelijk dat er door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission in Kosovo" speciale aandacht besteed wordt aan het creëren van een veiliger leefomgeving in Kosovo, De OSCE ziet ook toe op de effectieve naleving door de KP van de internationale normen inzake mensenrechten en adviseert de KP over hoe zij haar werkzaamheden kan verbeteren. Ten slotte blijkt uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt tevens dat de Kosovaarse autoriteiten het AKSh sinds 2003 als een terroristische en illegale organisatie beschouwen en dat ze dan ook krachtig tegen de organisatie optreden. Dit blijkt ondermeer uit twee effectieve veroordelingen van het AKSh. Een eerste volgde naar aanleiding van een aanslag van het AKSh nabij Zvecan en een tweede in maart 2007. Overigens blijkt uit dezelfde informatie dat het AKSh in een persmededeling in mei 2009 aangekondigd heeft zijn activiteiten stop te zetten. Betreffende het ShIK kan hieraan nog toegevoegd worden dat uit uw verklaringen tot slot blijkt dat de Kosovaarse autoriteiten hiertegen effectief optreden (CGVS, p. 15). Ik meen dan ook dat er in Kosovo anno 2010 redelijke maatregelen worden getroffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade overeenkomstig artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet van 15 december 1980.

De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich steunt, is in bijlage bij het administratieve dossier gevoegd.

De door u in het kader van uw asielaanvraag neergelegde documenten wijzigen voorgaande vaststellingen niet. Uw rijbewijs, geboorteakte, paspoort en bloedtransfusiekaart bevestigen uw identiteit en uw nationaliteit. Deze staan hier echter niet ter discussie. De perskaart van uw vader en een aantal

door hem geschreven artikels uit de krant "Bota Sot" bevestigen uw vaders professionele activiteiten als journalist bij deze krant. Ook dit staat niet ter discussie. De identiteitskaarten van uw oom, uw grootmoeder en uw grootvader, alsook enkele medische attesten betreffende uw oom ter staving van zijn psychische problemen bevestigen hun identiteit, hun nationaliteit en hun medische problemen. Hieraan wordt evenmin getwijfeld. De door uw vader opgestelde getuigenverklaring vertoont een gesolliciteerd karakter waardoor aan dit document geen bewijskracht kan worden toegekend.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2.2. Verzoeker stelt het niet eens te zijn met de motivering van de bestreden beslissing en de eraan gekoppelde besluitvorming van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen waar, onder meer, wordt gesteld dat hij het niet aannemelijk heeft gemaakt voor de door hem aangehaalde problemen niet op de bescherming van de nationale autoriteiten te kunnen rekenen. Hij bevestigt dat hij geen klacht heeft ingediend omdat zijn vader hem dit zou hebben afgeraden en omdat hij geen vertrouwen stelde in de nationale instanties om op nuttige wijze op te treden tegen bedreigingen en aanvallen. Verzoeker wijst erop dat verwerende partij in de bestreden beslissing zelf toegeeft dat de politie slechts beperkte mogelijkheden beschikt om op te treden tegen complexe misdaden en hij acht het vanzelfsprekend dat de acties vanuit het AKSh of de ShIK als complexe situaties worden gekwalificeerd. In dit geval beperkt de rol van de politie zich niet tot het waarborgen van de veiligheid van de Kosovaarse burger in het dagdagelijkse leven, doch dient die zich te begeven in gevaarlijker vaarwater, hetgeen zij volgens verzoeker schuwt. Verzoeker houdt tevens voor dat corruptie één van meest stringente problemen vormt in het nieuwe Kosovo en duidt op het georganiseerd karakter van de bedreigingen. Verzoeker meent aldus op voldoende wijze te hebben aangetoond dat hij niet kon rekenen op een redelijke bescherming van de nationale autoriteiten in Kosovo en wel degelijk gerechtigd is beroep te doen op internationale bescherming, zonder daarbij de stappen betreffende de vraag om bescherming op nationaal niveau voorafgaandelijk uit te moeten putten.

2.3. Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoeker in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.4. De Raad benadrukt dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van de Conventie van Genève waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds.

2.5. Met betrekking tot de mogelijkheid tot bescherming door de autoriteiten, stelt de Raad samen met verwerende partij vast dat verzoeker verklaarde zijn land van herkomst te hebben verlaten omwille van aanvallen en bedreigingen door personen die zich identificeerden als aanhangers van de AKSh of de ShIK als gevolg van het feit dat zijn vader werkt voor een krant die de politieke vleugel van de voormalige Kosovaarse president steunt.

2.6. Artikel 48/5, § 1 van de vreemdelingenwet erkent dat vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet kan worden veroorzaakt door niet-overheidsactoren indien kan worden aangetoond dat noch de staat, noch partijen of organisaties, inclusief internationale organisaties, bescherming kunnen of willen bieden.

Luidens de tweede paragraaf van diezelfde bepaling wordt bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet in het algemeen geboden wanneer de voormelde actoren redelijke maatregelen treffen tot voorkoming van vervolging of het lijden van ernstige schade, onder andere door de instelling van een doeltreffend juridisch systeem voor opsporing, gerechtelijke vervolging en bestraffing van handelingen die vervolging of ernstige schade vormen, en wanneer de verzoeker toegang tot een dergelijke bescherming heeft.

2.7. Een asielzoeker dient aldus alle mogelijkheden tot bescherming in zijn land van herkomst uit te putten of aannemelijk maken waarom hij geen enkel beroep deed op de nationale autoriteiten. Verzoeker heeft daartoe niet de minste poging ondernomen, naar eigen zeggen omdat zijn vader hem dit zou hebben afgeraden en omdat hij geen vertrouwen stelde in de nationale instanties om op nuttige wijze op te treden. In eerste instantie moet worden geoordeeld dat, zoals in de bestreden beslissing reeds werd gesteld, de overheden niet kunnen optreden wanneer ze geen kennis hebben van de bedreigingen en aanvallen, zodat verzoeker geenszins aantoonde dat de autoriteiten niet op nuttige wijze zouden kunnen optreden, en evenmin dat hij niet zou kunnen rekenen op bescherming ingeval van aanval. Overigens moet de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk zijn en hebben de autoriteiten de plicht hebben om burgers te beschermen, doch deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in.

Uit de uitgebreide informatie waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich steunt, zoals toegevoegd aan het administratief dossier, blijkt dat de in Kosovo aanwezige (internationale) autoriteiten bescherming willen en kunnen bieden aan diegenen die problemen hebben of vrezen. De Kosovaarse politie wordt bijgestaan door UNMIK, alsmede door het EULEX Police Component en alle voorwaarden zijn aanwezig opdat die politie aan de internationale standaarden terzake zou voldoen (administratief dossier, landeninformatie, stuk 5, Report of the Council of Europe Commissioner for Human Rights' Special Mission to Kosovo, p. 15). Er zijn in Kosovo wettelijke mechanismen voor de opsporing, rechtsvervolging en bestraffing van daden van vervolging. Sinds het AKSh bestempeld wordt als terroristische organisatie, treden zowel de lokale als internationale gerechtelijke en politieke autoriteiten in Kosovo hier, zoals geïllustreerd door de twee veroordelingen die deze terroristische organisatie reeds oplep, krachtdadig tegen op (administratief dossier, landeninformatie, stuk 11, CEDOCA antwoorddocument van 4 maart 2009 met referte KS2009-033, p. 7-8). Ten overvloede blijkt ook uit het administratief dossier dat het AKSh in mei 2009 aankondigde zijn activiteiten tijdelijk stop te zetten (administratief dossier, landeninformatie, stuk 12).

Wat betreft de SHK stelt de Raad samen met verwerende partij vast dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat ook tegen deze organisatie de Kosovaarse autoriteiten daadwerkelijk optreden (gehoorverslag CGVS 21 oktober 2010, administratief dossier, stuk 4, p. 15), zodat verzoekers betoog wat het voorgehouden gebrek aan bescherming tegen problemen met de SHK evenmin opgaat.

Verzoeker brengt geen concrete elementen aan die erop zouden duiden dat de informatie die zich in het administratief dossier bevindt niet correct zou zijn, maar houdt voor dat de acties vanuit het AKSh of de SHK als 'complexe misdaden' worden gekwalificeerd omwille van het georganiseerde karakter van de bedreigingen en aanvallen die tegen hem waren gericht, en dat de Kosovaarse politie slechts over beperkte mogelijkheden beschikt om tegen dergelijke misdaden op te treden. Hij gaat er evenwel aan voorbij dat de aard van die 'complexe misdaden' in de bestreden beslissing verder wordt gepreciseerd onder de vorm van misdrijven zoals onder meer financiële fraude en drugscriminaliteit. Deze vaststelling steunt op de stukken van het administratief dossier (administratief dossier, landeninformatie, stuk 6, The Rule of Law in Independent Kosovo, International Crisis Group, Europe Report n° 204 van 19 mei 2010, p. 6). Verzoekers stelling aangaande de onmacht van de autoriteiten met betrekking tot de door hem aangehaalde problemen -en de bewering dat de politie niet geneigd is om zich te begeven in gevaarlijker vaarwater dan de bescherming van de Kosovaarse burger in het dagdagelijkse leven- is derhalve niet meer dan een blote bewering, die op geen enkele manier is ondersteund door concrete gegevens en die aldus niet dienstig kan worden aangevoerd. Hetzelfde kan worden gezegd over de vage bewering dat corruptie één van de meest stringente problemen is in Kosovo, zonder dat verzoeker hiermee concreet aantoonde dat die een impact zou hebben op zijn mogelijkheden tot bescherming.

2.8. Uit hetgeen voorafgaat volgt dat verzoeker geenszins aannemelijk heeft gemaakt dat de in zijn land van herkomst aanwezige autoriteiten niet bij machte of onwillig zou zijn om bescherming te bieden. Op

grond van de motieven terzake heeft de verwerende partij op genoegzame wijze aangetoond -ongeacht het bewijs van verzoekers identiteit, die van zijn naaste familieleden en de professionele activiteiten van zijn vader, die niet ter discussie staan- dat niet is voldaan aan één van de grondvoorwaarden opdat verzoeker de vluchtelingenstatus of de subsidiaire beschermingsstatus zou kunnen worden toegekend op grond van de beweerdde bedreigingen en aanvallen door onbekende personen die zich identificeren als aanhangers van het AKSh of de ShIK. Derhalve zijn de overige motieven in de bestreden beslissing overbodig, zodat het eventueel gegrond bevinden van kritiek erop niet zou kunnen leiden tot een andere beslissing en verzoeker geen belang heeft bij het aanvoeren ervan. Het middel kan niet worden aangenomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig februari tweeduizend en elf door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

A. WIJNANTS